

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010185
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010185.3

Rozhodnutie

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová v trestnej veci obžalovaného I. C., nar. XX.XX.XXXX v Krupine, trvale bytom K., L.. Š.Ú. XXX, toho času bytom XXX D. S., F. M. D., D., Essex, United Kingdom, na hlavnom pojednávaní dňa 08.10.2015, takto

r o z h o d o l i :

obžalovaný I. C., nar. XX.XX.XXXX v Krupine, trvale bytom K., L..
Š. XXX, toho času bytom XXX D. S.,
F. M. D., D., R., United Kingdom,

je v i n n ý , ž e

dňa 28. augusta 2004 v čase od 09.30 hod. do dňa 29. augusta 2004 do 18.30 hod. v katastri mesta Dudince, v časti tzv. Merovce na ulici G. Y., okres Krupina, vykonal krádež vlámaním do rodinného domu súp. číslo XXX tak, že nezisteným predmetom a spôsobom vylomil v oblasti uzamykacieho mechanizmu dvojkrídlové drevené garážové dvere, vošiel do vnútorných priestorov garáže, odkiaľ odcudzil 1 ks kompresor zn. Beckum LPZ 7S, 1 ks motorovú pílu zn. Sachs, 5 ks tenisových rakiet zn. Heat, Wolkl, 1 ks DVD prehrávač nezistenej značky, 1 ks rádiomagnetofón nezistenej značky, 1 ks farebný televízny prijímač zn. Nokia s uhlopriečkou 72 cm, následne z vrchnej obytnej časti rodinného domu odcudzil 1 ks farebný televízny prijímač zn. JVC, 1 ks farebný televízny prijímač zn. Saba, 1 ks farebný televízny prijímač zn. Philips, 1 ks videorekordér zn. Philips, 1 ks videorekordér zn. JVC, 1 ks hifi vežu zn. Panasonic, 1 ks tlačiareň zn. Lexmark C60 a 1 ks hifi vežu zn. Grundig, čím týmto svojím konaním V. D.É., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., A. P. XXX, M. T., prechodne bytom G. Y. XXX, K., okres Krupina a I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Y. XXX, K., okres Krupina, spôsobil škodu krádežou podľa odborného vyjadrenia vo výške 1 002,46,- Eur /čo predstavuje 30 200,- Sk/ a škodu poškodením zariadenia vo výške 66,39,- Eur /čo predstavuje 2 000,- Sk/

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal vlámaním a neoprávneným vniknutím do domu iného,

č í m s p á c h a l

trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 238 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, § 35 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, súd výkon trestu p o d m i e n e č n e o d k l a d á .

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 17.03.2014 obžalobu na obvineného I. C., nar. XX.XX.XXXX v Krupine, toho času bytom XXX D. S., F. M. D., D., Essex, United Kingdom, pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Okresný súd po preskúmaní obžaloby uznesením sp. zn. 1T 26/2014 zo dňa 28.04.2014 zastavil trestné stíhanie obžalovaného, pretože mal za to, že skutok nie je trestným činom a nebol ani dôvod na postúpenie veci inému orgánu. Krajský súd Banská Bystrica na podklade podanej sťažnosti prokurátorom v konaní 3To 83/2014 uznesením zo dňa 20.08.2014 napadnuté uznesenie I. stupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na opätovné konanie a rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia poznamenal, že v prípade, pokiaľ existujú v konaní dôkazy tak v prospech obžalovaného ako aj v jeho neprospech (na čo v zastavujúcom uznesení v jeho odôvodnení okresný súd poukázal), súd prvého stupňa musí tieto na hlavnom pojednávaní vyhodnotiť a to spôsobom zodpovedajúcim zákonu a rozhodnúť v tom smere, že obžalovaného buď uzná za vinného zo žalovaného trestného činu, alebo ho v zmysle Trestného poriadku oslobodí. Zdôvodnil, že za takéhoto stavu zastavenie trestného stíhania v zmysle ustanovenia § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku neprichádza v úvahu.

Po rozhodnutí odvolacieho súdu samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku prečítaním skoršej výpovedi obžalovaného, svedka-poškodeného, ďalších svedkov, znaleckým posudkom, čítaním listinných dôkazov, pričom zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na návrh prokurátora a v neprítomnosti obžalovaného, ktorý požiadal vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a vo veci rozhodnúť, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica z prípravného konania o skoršej výpovedi obžalovaného (čl. 60-69). Obžalovaný vypovedal, že v dome poškodených manželov D. bol na základe pozvania I. K., keď počas tejto návštevy hrali s I. K. karty a pozerali televízor, pričom asi on aj zapínal video. Do domu vošli tak, že I. K. otvoril dvere a vošiel prvý, obžalovaný išiel za ním, nakoľko nevedel kam ide. I. K. mu ešte povedal, že dom patrí jeho rodine. Podotkol, že zrejme tým, že zapínal video sa jeho odtlačok prsta dostal na predmetné miesto. Keďže pri vstupe do domu stál K. za chrbtom, nevedel uviesť, či tento dvere otváral kľúčom. Tiež vypovedal, že si viditeľné známky poškodenia dverí na garáži nevšimol, pretože inak by do domu nevošiel.

Svedkyňa - poškodená I. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného nepozná, I. K. pozná len z videnia. Uviedla, že v čase skutku spolu s manželom boli spolumajiteľmi predmetného domu. V čase skutku sa spoločne pracovne zdržiavali v Nemecku. Telefonicky od švagra M. J. sa dňa 29.08.2004 dozvedeli o tom, že ich dom bol vykradnutý. Takto sa dozvedeli, že garážové dvere boli vylomené, že veci boli pravdepodobne vynášané cez obývačku, z ktorej je možné cez terasu vyjsť na ulicu. Poprela, že by niekedy bol u nich obžalovaný na návšteve. Dokazovala, že tento dom zakúpili v roku 2003 a od jeho kúpy ani I. K. v tomto dome nebol. Túto osobu ani nepoznala a to až do roku 2014, kedy v rámci prechádzky jej ho ukázala sestra. I. K. je švagrovým synovcom. Dom zakúpili bez zariadenia s tým, že skrinka, na ktorej bol zaistený odtlačok obžalovaného, bola zadovážená nimi, táto nebola súčasťou domu pri jeho kúpe. Podrobne rozviedla, že dom kúpili v roku 2003, v podstate sa doň ihneď nasťahovali a postupne ho zariaďovali. V čase, keď dom vykradli, tento už bol prakticky zariadený. Neskôr sa na krádež pýtali aj susedov, títo si však nič nevšimli. Pred tým, než odišli do Nemecka, dali kľúče od predmetného domu švagrovi M. J. a to z dôvodu, aby naň dozeral. Do Nemecka odišli niekedy v roku 2003. Po tom, čo švagor vzhliadol vylomené dvere, ihneď volal jej manželovi, ktorý ho požiadal,

aby sa išiel pozrieť do vnútra domu, pričom M. J. zistil chýbajúce veci z domu, z dôvodu ktorého privolal políciu. Dokazovala, že M. J. bol v tom čase u nich v Nemecku a to z dôvodu odvozu nejakých vecí z Nemecka do Dudiniec a tieto veci bol vyložiť v predmetnom dome, pričom zistil jeho vykradnutie. Ďalej vypovedala, že pre políciu spísali záznam odcudzených vecí a veci uvedené v obžalobe sú tými, ktoré im skutočne odcudzené aj boli.

Na hlavnom pojednávaní si už žiadnu škodu v tomto trestnom konaní neuplatnila.

Svedok - poškodený V. D. na hlavnom pojednávaní dokazoval, že rovnako obžalovaného nepozná, pričom poprel, že by tento niekedy bol v ich dome. K osobe I. K. vypovedal, že tohto pozná, pretože, keď v roku 1993 býval v dome u J., vedel, že K. je synovcom M. J.. Poprel však, že by v ich dome niekedy bol I. K.. Potvrdil výpoveď manželky, že dom kúpili od T. a to bez zariadenia. Do domu sa nasťahovali na jeseň roku 2003 a následne bol v Nemecku, pričom každé dva mesiace dochádzal do Dudiniec na pár dní až týždeň. Kľúče od domu mali J.. Takto si zariadenie domu dovážal z Nemecka a pomáhali mu pri tom J.ci. Po tom, čo mu telefonicky M. J. oznámil vykradnutie ich domu, prišiel do Dudiniec a už len videl dom s rozsypaným bielym práškom (z dôvodu odobratia stôp z miesta činu). K televízorom sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že ich mal viac kusov a pokiaľ si spomenul, tieto mu mali odcudziť všetky. Pokiaľ aj z fotografií vyhotovených pri ohliadke miesta činu vidieť na niektorej z nich (foto č.l. 13, 25) televízor, poopravil svoju výpoveď v tom, že asi všetky televízory neodcudzili a uvedené zdôvodnil značným odstupom času od spáchania skutku. Podotkol, že odcudzené boli rozmermi najväčšie televízory.

Svedkyňa I. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že poškodeným ona s manželom predali predmetnú nehnuteľnosť. Z tohto domu sa odsťahovali k 01.11.2003. Potvrdila, že dom predali bez zariadenia, pretože poškodený im hovoril, že si všetko doniesol z Nemecka. Po vzhliadnutí skrinky, na ktorej bol zaistený odtlačok svedkyňa potvrdila, že táto skrinka nepatrila im. Tiež potvrdila, že I. K. pozná, bol to spolužiak ich detí, ktorý chodieval k nim v čase, keď mal okolo 7 rokov, avšak vo vnútri domu nikdy nebol, hrávali sa len vonku ako chlapci z ulice. Nevedela sa vyjadriť k osobe obžalovaného, či tohto pozná alebo nie (napr. z videnia).

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok M. J.. Tento uviedol, že obžalovaného pozná len podľa mena, poškodení sú jeho švagrovci. Potvrdil výpoveď poškodených, že v čase, keď poškodení boli v Nemecku, mal od ich domu kľúče, o tento sa staral, dozeral naň. Potvrdil, že pred spáchaním skutku bol v Nemecku pri poškodených, pričom z Nemecka viezol pre nich do Dudiniec nejaké veci a tieto bol v predmetnom dome vyložiť. Takto zistil, že dom bol vykradnutý, preto privolal políciu. Do domu nevošiel a to až do príchodu polície. Uviedol, že v Nemecku u švagrovcov sa zdržal 2-3 dni, pričom pred odchodom dom skontroloval. Osobu menom I. K. pozná, jedná sa o syna jeho sestry. S určitosťou potvrdil, že tomuto kľúče od predmetného domu nedal. Kľúče uchovával vo svojom dome a to v obývačke na stole, pričom prístup k nim mali len on s manželkou. I. K. do ich domu nechodil. Dokazoval, že v čase skutku už boli problémy s Jozefom K., konkrétne v jeho správaní, bol nevychovaný. Či nejaký konflikt so zákonom už v tej dobe mal, k tomu sa svedok vyjadriť nevedel. V súčasnosti má svedok vedomosť, že I. K. sa oženil a býva na Patkôši, časť Hontianske Tesáre. Ku samotnému vlámaniu sa do domu vypovedal, že uvidel vylomené garážové dvere, ktoré boli len privreté. K odcudzeným veciam on sám uviedol zoznam podľa toho, čo v dome z jeho pohľadu chýbalo, mal vedomosť o tom, že v každej izbe bol televízor, preto vedel, kde tento chýbal, chýbalo aj video a tiež veci z garáže. Konkrétny súpis odcudzených vecí následne spísali samotní poškodení.

Svedok I. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným v minulosti boli kamaráti. Poškodených rovnako pozná. Dokazoval, že do predmetného domu v minulosti chodieval, v čase, keď v ňom bývala rodina T., čo bolo asi v rokoch 2001-2002. Chodieval k nim sám ako malý chlapec a to z dôvodu, že T. mali autoservis a on vlastnil motorku. Aj deti T. mali motorky, tieto spoločne opravovali. Poprel, že by v tomto dome niekedy bol s obžalovaným. Potvrdil, že M. J. je jeho strýko. Nemal vedomosť o tom, že strýko mal kľúče od domu D.. Pokiaľ sa na hlavnom pojednávaní vyjadroval, že v minulosti bol s obžalovaným kamarát, v súčasnej dobe tomu už tak nie je z dôvodu, že od jeho bývalej priateľky X. T.j mal obžalovaný požičané nejaké peniaze, ktoré jej nevracal a neskôr sa jej aj vyhrážal, čo viedlo k narušeniu ich vzťahov. Rovnako svedok dokazoval, že v minulosti nebol s obžalovaným spoločne trestne stíhaný. Nevedel sa vyjadriť k tomu, z akého dôvodu obžalovaný vo svojej výpovedi uvádzal, že práve so svedkom mal byť v dome poškodených, hrať tam karty a pozeráť video. Rozhodne tieto tvrdenia obžalovaného poprel.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí ako svedkovia aj C. G., G. G., susedia poškodených, ktorí sa vyjadrovali k predmetnej krádeži a uviedli, že o tejto v čase jej spáchania ani nemali vedomosť. Dozvedeli sa o tejto udalosti až neskôr z rozprávania iných. Potvrdili, že M. J. vidávali v predmetnom dome, videli ho tam kosiť a podobne.

Aj svedok C. C. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý a vypovedal, že v roku 2004 pôsobil ako kriminalistický technik. K predmetu veci po tom, čo sa na hlavnom pojednávaní oboznámil so zápisnicou a fotodokumentáciou z ohliadky miesta činu uviedol, že nejaké skutočnosti sa mu vybavujú, poukázal však na značný odstup času od výkonu tejto ohliadky. Preto sa pridržiaval údajov uvedených v tejto zápisnici z ohliadky miesta činu. Vo všeobecnosti sa vyjadroval k postupu výkonu ohliadky a zaisťovaniu stôp, pričom ako prvé sa zaisťujú stopy (trasologické, daktyloskopické, mikroskopické a iné) a až následne sa vyhotovuje fotodokumentácia so zápisnicou. Podotkol, že nevie sa vyjadriť k veku daktyloskopickkej stopy, avšak pokiaľ papilária daktyloskopickkej stopy nie je vypadaná t.j. takáto stopa píše, je čerstvejšia, avšak z časového hľadiska svedok nevie posúdiť, či je dňová, týždňová, alebo aj ročná a podobne, t.j. ako dlho je na mieste zanechaná. Pokiaľ ide o vybavenie potrebné na zabezpečenie takejto stopy, napr. štetce, prášok, fólie, tieto má každý technik vo svojom kufríku vlastné, tieto aj podliehajú určitej expirácii, avšak svedok podotkol, že tieto minie oveľa skôr, než je ich expiračná doba, pretože napr. ak by toho času bol privolaný na ohliadku do vylámaného domu, pravdepodobne by na zaistenie stôp použil všetkých 10 fólií naraz, s ktorými toho času vo svojom kufríku disponuje. Prášok im nie je pridelený na gramy nejakým vážením, dostávajú celú nepoškodenú fľaštičku a túto vo všeobecnosti mŕňajú v priebehu dvoch týždňov. Pokiaľ ide o fólie, 6 technici dostanú asi 100 fólií, ktoré si rozdelia a minú približne do dvoch mesiacov. Podotkol, že použité fólie sa znehodnocujú, nepoužívajú sa opakovane. Po oboznámení sa s fotografiou čl. 46-48 svedok uviedol, že na základe jeho skúseností na týchto fotografiách vidieť papilary zaistenej stopy vrátane individuálnych znakov, t.j. tieto stopy píše. Nevedel však uviesť vek týchto stôp.

Svedok D. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v auguste roku 2004 pôsobil na OO PZ Krupina a spolu s kriminalistickým technikom C. C. vykonával ohliadku predmetného domu. Svedok bol vedúcim výjazdovej skupiny. S poukazom na odstup času si konkrétne na predmetnú vec na hlavnom pojednávaní nespomenul. Nespomenul si ani na to, či boli na tomto mieste zaisťované nejaké stopy a ak áno, aké. Poukázal na spísanú zápisnicu o ohliadke miesta činu vrátane vyhotovenej fotodokumentácie.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj so závermi odborného vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Banská Bystrica, v zmysle ktorých daktyloskopická karta obžalovaného I. C., L.. XX.XX.XXXX, bola pomocou systému AFIS v roku 2006 porovnaná s daktyloskopickými zbierkami a následne porovnaná optickou komparačnou metódou pri 7-násobnom zväčšení, pričom bola zistená jednoznačná zhoda individuálnych charakteristických znakov papilárnych línií u daktyloskopickkej stopy č. 1 v zbierke stôp z neobjasnených trestných činov pod č. 1624/2004 s odtlačkami vyššie uvedenej osoby I. C. a stopa č. 1 je zhodná s kontrolným odtlačkom pravej dlane a pravého malíčka osoby I. C., nar. 24.12.1984. Z odborného vyjadrenia ďalej vyplýva, že predmetná daktyloskopická stopa bola zaistená v súvislosti s prípadom krádeže vlámaním do rodinného domu č. 257, Dudince, časť Merovce, ul. Pod horou zo dňa 29.08.2004.

Na hlavnom pojednávaní bol k záverom tohto odborného vyjadrenia KEÚ doložený znalec Mgr. Vladimír Lehocký, ktorý zotrval na uvedených záveroch odborného vyjadrenia. K ďalším daktyloskopickým stopám zaisteným pod č. 2, 2/1 v obývacej miestnosti z balkónových dverí pri ohliadke miesta predmetného trestného činu znalec uviedol, že tieto stopy sú uložené v daktyloskopickkej zbierke a do konania hlavného pojednávania neboli stotožnené. Tieto stopy boli podrobené porovnávaniu s kontrolnými odtlačkami domácich osôb - poškodených, zhoda zistená nebola, preto boli vložené do automatizovaného systému AFIS a boli porovnávané s daktyloskopickými zbierkami, pričom ani v tejto zbierke zhoda zistená nebola. Toto porovnávanie sa udialo v dobe vypracovania odborného vyjadrenia v auguste roku 2004. Podotkol, že v roku 2004 sa daktyloskopická karta obžalovaného v zbierke ešte nenachádzala. Bola do nej vložená až v roku 2006, kedy dňa 22.05.2006 bola vyhotovená kriminalistickým technikom pre inú trestnú činnosť (lúpež) a následne porovnávaná a vyhľadávaná zhoda. Ďalej sa vyjadroval k životnosti daktyloskopickkej stopy, jej prenosu a uviedol, že nepozná žiadny mechanizmus, ktorým by bolo možné daktyloskopickú stopu preniesť z niečoho na niečo iné. Životnosť takejto stopy podľa znalca závisí od poveternostných vplyvov (vlhkosť), tiež od mechanického pôsobenia na ňu. V tomto prípade boli stopy zaistené zo skla a sklo je ideálnym nosičom

daktyloskopických stôp a to aj z hľadiska životnosti. Stopy zaistené v tejto trestnej veci sú aj v súčasnej dobe upotrebitelné, vhodné na skúmanie a porovnávanie a sú založené v daktyloskopickej zbierke.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj doplnok k vyššie rozvedenému odbornému vyjadreniu vypracovaný KEÚ dňa 04.08.2015, z ktorého vyplýva záver, že po daktyloskopickom identifikačnom skúmaní daktyloskopickej karty osoby I. K., L.. XX.XX.XXXX G. Č.. J. zo zbierky s daktyloskopickými stopami č. 2 a 2/1 uložených v zbierke daktyloskopických stôp z neobjasnených prípadov pod č. 1624/2004 (t.j. stôp zaistených v tejto trestnej veci pri ohliadke miesta činu z dvier balkóna v obývačke vedúcich na terasu), vzájomná zhoda znakov zistená nebola.

V priebehu dokazovania sa súd ďalej oboznámil aj so zápisnicou o výsluchu svedka K. T. (čl. 113-116), z ktorej vyplýva, že spolu s manželkou I. T. predali predmetnú nehnuteľnosť poškodeným a to v roku 2003, bez zariadenia, že I. K. sa priatelil s jeho deťmi v čase, keď boli ešte deťmi. Súd sa oboznámil aj s ďalšou zápisnicou o výsluchu svedka a to matky obžalovaného E. C. (čl. 117-119), ktorá sa vyjadrovala k osobe obžalovaného a tiež I. K.. Súd sa oboznámil aj so zápisnicou o ohliadke miesta činu (čl. 11), z ktorej vyplýva čas a priebeh výkonu ohliadky (dňa 29.08.2004, t.j. ihneď po zistení vlámania a oznámení polícii), zaistené stopy ako aj miesto ich zaistenia, osoby, ktoré ju vykonali (D. D. S. C. C.), vrátane vyhotovenej fotodokumentácie z ohliadky miesta činu. Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s listinnými dôkazmi ohľadom osoby obžalovaného a so spisom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 146/2006. Z tohto súd zistil, že pre skutok spáchaný v marci 2006 bol trestným rozkazom zo dňa 14.12.2006 ako obvinený 2/ odsúdený I. K., nar. 27.11.1986 podľa § 194 ods. 1 Tr.zákona, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr.zákona a podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, všetko formou spolupáchateľstva, ktorý trestný rozkaz vo vzťahu k tomuto obvinenému nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2007. Obvinený 1/ I. C., L.. XX.XX.XXXX, bol v tejto trestnej veci sp. zn. 5T 146/2006 odsúdený rozsudkom zo dňa 31.08.2007, právoplatným dňom 14.12.2007, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, všetko formou spolupáchateľstva s obvineným 2/ I. K..

Podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, trestného činu krádeže sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a taký čin spácha vlámaním. Za to sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 238 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, trestného činu porušovania domovej slobody sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do domu iného. Za to sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel. Svojou výpoveďou v prípravnom konaní sa obhajoval tým, že síce v minulosti v dome poškodených bol a to spolu s I. K., na jeho pozvanie, že v dome hrali karty a pozerali video, avšak poprel, že by z domu bol odcudzil nejaké veci, resp. sa doň vlámal. Obhajoba obžalovaného poukazovala na časový odstup od spáchania skutku, na dôkazy svedčiace v jeho prospech, na neexistenciu žiadneho priameho dôkazu svedčiaceho o tom, že sa práve obžalovaný dopustil žalovaného skutku a že ani reťaz nepriamych dôkazov o uvedenom nesvedčí. Podľa obhajoby zaistená daktyloskopická stopa preukazuje len to, že obžalovaný sa skrinky niekedy dotkol, nepreukazuje však odcudzenie akýchkoľvek z hnutelných vecí uvádzaných obžalobou. Obhajoba ďalej poukazovala na nezákonnosť zaisťovania daktyloskopickej stopy, keď táto bola zaistená procesne a technicky vadným spôsobom, pretože pri jej zaisťovaní nebola prítomná nezúčastnená osoba, navyše v rámci ohliadky policajt najskôr vykonal celú ohliadku, potom jej popis (miesto nálezu stôp) a až následne boli stopy zaistené, pričom nie je zo zápisnice zrejmé, aký materiál a prostriedky boli pri zaisťovaní stôp použité a či tieto boli spôsobilé k zaisťovaniu (či boli použiteľné, či neboli po expirácii a podobne). Obhajoba poukázala aj na osobu I. K. a to ako na nehodnovernú osobu s poukazom na rozpory v jeho výpovediach a kriminálny život. Napokon dávala do pozornosti súdu aj nešpecifikáciu odcudzených vecí a spochybňovala odborné vyjadrenie (čl. 34-35) ohľadom stanovenia výšky škody odcudzených a poškodených vecí (zoznam odcudzených vecí bez ich individuálnej identifikácie - napr. opotrebenie a pod.) s poukazom na to, že škoda je pojmovým znakom žalovaného trestného činu krádeže.

Na základe vykonaného dokazovania, po zrušení rozhodnutia o zastavení trestného stíhania obžalovaného odvolacím súdom, v zmysle jeho zdôvodnenia, mal súd za preukázané, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pre uvedený záver súd vychádzal nielen z pozitívneho daktyloskopického skúmania, keď na hlavnom pojednávaní znalec ďalej uviedol, že nepozná mechanizmus prenosu daktyloskopickkej stopy, ďalej vypočutý kriminalistický technik uviedol, že na základe jeho 15-ročných skúseností sa v danom prípade jednalo o daktyloskopickú stopu „ ktorá píše“, t. j. je v dobrom použiteľnom stave a to aj v súčasnej dobe, pričom aj na základe ďalších nepriamych dôkazov a to výpovede samotného obžalovaného, ktorý v prípravnom konaní nepoprel, že v predmetnom dome bol, aj keď sa obhajoval tým, že v ňom bol na pozvanie I. K., že len hrali karty a pozerali video, pričom nevedel uviesť kedy sa tak malo udiť, keď I. K. takéto tvrdenie obžalovaného poprel a ďalej dokazoval, že v minulosti nebol spolu s obžalovaným trestne stíhaný, ktorá skutočnosť sa nezakladá na pravde s poukazom na odsúdenie v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 146/2006, v ktorom obaja boli práve aj za trestný čin krádeže, porušovanie domovej slobody a iné odsúdení. Podľa názoru súdu, aj keď I. K. poprel tvrdenia obžalovaného, súd jeho výpoveď vzhľadom na jeho rozpory so skutočným stavom, jeho kriminálnu minulosť, túto jeho výpoveď hodnotil ako nevierohodnú. Ďalší na hlavnom pojednávaní vypočutí svedkovia, či už poškodení alebo predávajúci manželia T. G. otvrdili, že obžalovaný k nim do vnútra domu nechodil, že poškodení dom zakúpili v roku 2003, od doby ktorej ani I. K. do tohto domu nechodil, že zariadenie domu vrátane predmetnej skrinky, na ktorej bola zaistená usvedčujúca daktyloskopická stopa obžalovaného, bola zadovážená poškodenými a to po kúpe domu, preto I. K. nemohol obžalovaného do domu pozvať, hrať tam s ním karty a pozeráť video, keďže po roku 2003 a po kúpe domu poškodenými už tam I. K. nechodil, lebo v konaní bolo preukázané, že len na dvor tohto domu I. K. chodil v čase, keď bol malým chlapcom a v čase, keď dom obývala ešte rodina T.. Svedok M. J., ktorý ako jediný mal kľúče od predmetného domu v čase spáchania skutku jednoznačne uviedol, že prístup k nim mal len on s manželkou, že v tomto období I. K. k nim nechodil. Preto jediným spôsobom, ako sa mohol odtlačok ruky, prsta obžalovaného dostať na predmetnú skrinku v dome poškodených je spôsob uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku. Preto súd obžalovaného uznal za vinného a to aj napriek obhajobným tvrdeniam o možnosti uznania viny len na základe priamych dôkazov, keď súd dáva do pozornosti, že k uznaniu viny môže dôjsť aj na základe viacerých nepriamych dôkazov, tvoriacich ucelenú reťaz, na základe ktorých je vina páchatela preukázaná, pričom podľa názoru súdu takéto reťaz nepriamych dôkazov (pozitívna daktyloskopická stopa na mieste činu zhodná s odtlačkami ruky, prsta obžalovaného, rozporné tvrdenia obžalovaného a I. K. rozvedené vyššie, výpovede poškodených o čase nadobudnutia predmetnej skrinky a o tom, že v čase ich užívania do domu nielen obžalovaný ale ani I. K. nechodili, totožné tvrdenia predávajúcich manželov T. v o čase, kedy dom poškodeným predali, že dom predali bez zariadenia, že v minulosti síce k nim I. K. ako dieťa chodil, nie však do vnútra domu, že nikto iný okrem M. J. a jeho manželky kľúče od domu poškodených nemal k dispozícii).

Pokiaľ aj obhajoba poukazovala na to, že z odcudzených vecí u obžalovaného nebola nájdená žiadna vec, je potrebné poukázať na to, že skutok sa stal v auguste 2004, pričom k zisteniu daktyloskopickkej zhody s obžalovaným došlo až v roku 2006, keď už po dvoch rokoch by bolo nadbytočné, nevhodné, neúčelné vykonávať u obžalovaného domovú prehliadku na zistenie, či zaistenie odcudzených vecí z predmetnej nehnuteľnosti poškodených. Ďalej ak obhajoba namietala aj nezákonnosť zaistenia stôp v rámci ohliadky miesta činu, takúto nezákonnosť súd nevzhliadol, naopak podľa názoru súdu vypočutí svedkovia sa vyjadrovali k postupu samotnej ohliadky a zaistovaniu stôp tak, že najskôr zaistili stopy a následne spisovali zápisnicu o ohliadke miesta činu a vyhotovovali fotodokumentáciu a to práve z dôvodu, aby neznehodnotili prítomné možné stopy. Súd tiež poukazuje na to, že žiadne ustanovenie Tr. poriadku neukladá povinnosť prítomnosti nezúčastnenej osoby na ohliadke miesta činu v čase jej výkonu. V danom prípade pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku, sa nevyžaduje naplnenie znaku výšky škody tak, ako je to v prípade odseku 1 citovaného zákonného ustanovenia, preto spochybňovanie obhajoby ohľadom tohto znaku inak základnej skutkovej podstaty daného trestného činu nie je namieste s tým, že je irelevantné, v akej hodnote boli v čase skutku v skutkovej vete rozsudku konštatované veci ohodnotené odborným vyjadrením. Podstatné je, že došlo k prisvojeniu si cudzích vecí a vlámaním.

S poukazom na vyššie zdôvodnenie tohto rozhodnutia súdu, súd návrh obhajoby na vypočutie osoby C. I. ako svedka na zodpovedanie otázok ohľadom osôb obžalovaného a I. K., v akom vzťahu v čase spáchania skutku boli, tiež obstaranie si vyšetrovacieho spisu ČVS: OR PZ - 722/OEK-ZV-2005, v ktorej vystupuje I. K. a v ktorej sa snaží preniesť svoju zodpovednosť na obžalovaného a C. I., súd tieto návrhy na doplnenie dokazovania odmietol ako neefektívne, pretože aj bez nich výpoveď I. K. E. tomto trestnom konaní vyhodnotil ako nedôveryhodnú, ktorú skutočnosť sa aj obhajoba snažila preukázať.

Vykonané dôkazy podľa názoru súdu sú navzájom v súlade, dopĺňajú sa a vo svojom súhrne vyvracajú obhajobu obžalovaného a preukazujú, že tento spáchal skutok tak, ako je vyššie uvedené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku spáchaného v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku. Obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle.

Z hľadiska ukladania druhu i výmery trestu, súd skúmal osobu obžalovaného, pričom podľa správy Okresného úradu Krupina, oddelenie vnútornej správy, nemá obžalovaný I. C. v evidencii priestupkov od roku 2010 žiadny záznam. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/146/2006, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 a podľa § 194 ods. Tr. zákona formou spolupáchateľstva, kde mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 2 mesiace, pričom sa osvedčil dňa 14.02.2010 a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Súd môže konštatovať, že obžalovaný už viac než 6 rokov vedie riadny život, momentálne už dlhší čas žije a pracuje vo Veľkej Británii, kde si založil rodinu, narodilo sa mu dieťa. Dá sa povedať, že v súčasnosti žije usporiadaným životom bez akýchkoľvek excesov. Navyše je potrebné poznamenať, že žalovaného skutku sa obžalovaný dopustil vo veku 20 rokov, teda v tom čase sa jednalo o osobu blízku veku mladistvým. Skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin vo veku blízkom mladistvých je vo všeobecnosti poľahčujúcou okolnosťou.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce, priťažujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom na vyššie uvedené faktory pri ukladaní druhu a výmery trestu, tiež hodnotenie osoby obžalovaného, časový faktor od spáchania skutku po rozhodnutie súdu, súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, ktorého výkon mu podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby na 14 mesiacov. Súd je toho názoru, že na prevýchovu obžalovaného a jeho nápravu, tiež z hľadiska generálnej prevencie osoby obžalovaného uvedený trest je postačujúci, zákonný a primeraný spáchanej trestnej činnosti

Keďže poškodení si žiadnu škodu na hlavnom pojednávaní už neuplatnili, súd o tejto ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2),
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.